

[Svend Erik Hovmand]

Jeg skal ikke gå ind i den generelle diskussion, som venstres ordfører, hr. Brøndsted, har forfægtet på mit partis vegne. Jeg har kun bedt om ordet for at få lejlighed til at stille et mere specielt spørgsmål omkring denne problematik til ministeren, inden han nu går på talerstolen. Det knytter sig til den ungdomsgarantiordning, som omtales i lovforslaget, og som nu ventes igangsat som et forsøg i to amter.

Punkt 1. Jeg vil gerne spørge ministeren, om han er i stand til at fortælle tinget, hvornår denne ordning rent faktisk træder i kraft i disse to amter.

Punkt 2. Jeg vil gerne spørge ministeren, om han er i stand til at fortælle folketinget, på hvilken finansiel baggrund disse to ordninger træder i kraft. Jeg ved meget vel, at folketingets finansudvalg har bevilget 25 mill. kr. til denne forsøgsordning, men jeg tror også, det er ministeren bekendt, at udgifterne til disse forsøgsordninger er langt større i de to amter, end disse 25 mill. kr. og kommunernes andel sandsynliggør. Hvor skal resten af pengene komme fra?

Og så kommer vi til det næste spørgsmål, som jeg synes er fundamentalt vigtigt også i denne debat: hvordan sikrer man, at unge i disse to amter i 1980 og i 1981 får det, som socialdemokratiet ved mange lejligheder understreger som et væsentligt fundament i socialdemokratiets uddannelsespolitik, et ligeværdigt tilbud? Hvordan sikrer man, at unge mennesker i disse amter får samme mulighed for 10 kr.s tilskuddet som unge mennesker i andre amter? Hvad gør regeringen for at sikre, at der gennem disse garantiordninger ikke sker en skævvridning af uddannelsesstrukturen til fordel for EFG og til ulempe for mesterlæren? Hvad gør man for at sikre, at de unge mennesker i disse amter, hvor man gennemfører disse forsøgsordninger, får samme mulighed for at gå i gang med eller fortsætte en mesterlæreuddannelse, som man har i andre dele af landet?

Jeg synes, det er væsentligt også for lovforslagets videre behandling at få ministerens og regeringens afklaring af disse spørgsmål.

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Jeg vil gerne starte med at sige til hr. Svend Erik Hovmand, at væsentlige dele af de spørgsmål, der blev stillet til mig, rettere

bør stilles til undervisningsministeren. Det er rigtigt, at det er indenrigsministeren, der på vegne af de tre ministre har fremsendt aktstykket til finansudvalget, men det er også rigtigt, at gennemførelsen af de to lovforslag i de to amtskommuner for så vidt angår ministeransvaret hviler på mine kolleger arbejdsministeren og undervisningsministeren, og jeg mener ikke, det kan være helt rimeligt, at jeg skal svare på deres vegne i anledning af et lovforslag, der nok nævner ungdomsgarantiordningen, men som ikke drejer sig om den.

Fru Ingerlise Koefoed nævnte, at måske burde man gennemføre en form for kønskvoterung. Ja, det kan man da godt overveje i udvalget. Jeg kunne godt forestille mig, at det kunne give ganske betydelige praktiske vanskeligheder, hvis man gjorde det til en forudsætning for beskæftigelsesarbejder eller andre former for indsats, at det skulle gå efter en kønskvoteringsmetode af en eller anden art. Det kunne meget vel betyde, at man i et og andet tilfælde ikke var i stand til at gennemføre i øvrigt fornuftige projekter, fordi man løb ind i kønskvoteringsproblemer. Men jeg skal gerne være med til at diskutere det i udvalget. Jeg er nemlig meget enig med fru Ingerlise Koefoed og fru Birthe Nielsen, som var inde på, at hovedproblemet er et kvindeproblem. Det er kvindernes beskæftigelsesproblemer, også i de unge årgange, som er langt de største.

Hr. Lawaetz fremsatte det postulat, at forsøgsordningerne i virkeligheden ville komme til at koste 1½ mia kr. pr. forsøgsamt. Man kan godt sige den slags ting, men man skylder nok at dokumentere, hvor man henter sine tal fra, når man siger så drastiske ting som dem, der her blev sagt.

Hr. Tyroll sagde i sit første indlæg, at vi har op imod 200.000 arbejdsløse. Vi har et meget højt tal af arbejdsløse, men vi har ikke 200.000. Ved sidste tælling forleden dag var tallet 153.000, og det var i øvrigt et fald i forhold til den foregående uge på 3.500. Jeg skal ikke bagatellisere problemet med den bemærkning, men man skal nok heller ikke gøre det 50.000 større. Det er stort nok endda.

Hr. Tyroll gjorde også den bemærkning, at det er forkert, at det skal være ekstraordinære foranstaltninger, der skal iværksættes. Det får den virkning, at de beskæftigede føler sig